Ч. 28. Середа 20 (7) лютого 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

До ситуациї. — З краєвого сойму. — З Угорщини. — З Франциї.

Wiener Ztg. оповіщує цісарский патент скликуючий на день 25 с. м. сойми Горішної Австриї, Стириї, Морави і Триєсту. — Як доводує ся кореспонденцийне бюро у Відни, з огляду на спільність, яка лучить справу угорскої тарифи митової і торговельного договору в угорскім соймі та угодові переговори, оба президенти міністрів, австрийский і угорский, розбирали вчера подрібно загальну ситуацию. Конференциї вчера не покінчено і она має вести ся дальше в найблизших днях. Вчера відбули ся в Градци передвиборчі збори, на котрих промавляв п. Міністер зелїзниць др. Дершата. П. Міністер вказав в своїй промові насамперед на обструкцию, котра довгий час спиняла діяльність палати послів і причинила ся до скріпленя правлїня на підставі §. 14. Виборча реформа, внесена в инших відносинах, була би на погляд бесїдника випала користнїйше як тепер. Однако мимо того гадає бесїдник, що для Нїмців не було користнїйшої хвилї для виборчої реформи як теперішна. Дальше говорив п. Міністер о змаганях Нїмців, аби реформа виборча була для них о скілько можна найкористнїйша. Ухвалене рефорни було конечностию. З черги перейшов п. Міністер до обговорюваня відносин на Угорщинї, хоч — як сказав — не легко говорити о тій справі, бо на Угорщинї назвуть зараз таку промову провокацию. П. Міністер вказав на то, що правительство беручи назад угодові предложеня, задержало для себе вільну руку до дальших переговорів. Відпер закид, немов би в Австриї провокували Угорщину, бо в справі зірваня угоди почала промовляти перша Угорщина. Коли населене Австриї заявляє, що єсть за довготревалою угодою або за зірванем спільности, то не єсть то ще погрозою, лише відповідию на погрози противника. Відтак обговорював п. Міністер економічні задачі нового парляменту, податкову реформу і реформу адміністрациї. Нова палата виповнить лише тодї свою задачу, коли зірве з системою давної палати, іменно з малими сторонництвами і з маловажними спорами. Нїмці мусять сполучити ся в новій палатї до спільної працї. Збори ухвалили поставити кандидатуру п. Міністра Дершати з міста Градця до парляменту.

О 11 годинї п. Маршалок отвираючи засїдане сойму, оповістив про уконституоване комісий і заповів, що в сім тиждни будуть засїданя сойму відбувати ся в четверги і суботи, а в прочі дни будуть радити комісиї. — Пос. Стапіньский поставив внесене на зрівнане платнї народних учителів з платнями державних урядників XI, X, IX ранґи, дальше в справі засмотреня вдів і сиріт по учителях та щоби платнї в той спосіб управильнені війшли в житє з днем 1 цьвітня с. р. — Пос. Меруновнч вніс, аби копальнї соли і камеральні добра перейшли на власність краю. — По зверифікованю вибору п. Станишевского з Кракова, п. Клеского з Коломиї, п. Куриловича з Сяніччини, о. Пастора з Горлиць-Ясла і п. Чеча з краківскої великої власности, ухвалив Сойм дозволити на побиране громадских оплат від спіритуалїів громадам: Ниско, Радомисль, Товмач і Зборів; громадї Бучач на побиране оплат від балїв, концертів і театральних представлень; Посадї вільхівскій оплату від псів; радї повітовій в Бродах мито на дорозї Броди-Лешнїв-Щуровичі.

Угорска палата послів ухвалила на вчерашнїм засїданю видане посла Ленделя судови і приступила відтак до дискусиї над обезпеченєм робітників. На початку засїданя заявив міністер торговлї Кошут, що вправдї не хоче уводити звичаю обговорюваня в палатї фальшивих донесень дневникарских, однако може заявити, що вість, яка дістала ся вже і до сьвітової праси, немов би він і сторонництво

ТАЙНА МЕЛЬНИКА.

З француского — А. Додета.

Франсе Маме, старий скрипак, що приходить до мене деколи, аби провести зі мною вечер при склянцї ґрітого вина, розповів менї недавно малу сільску драму, якої сьвідком був мій млин перед якими двайцятьми роками. Оповідане старого чоловіка зворушило мене і я спробую повторити єго так, як я єго чув.

Представте собі, любий читателю, що ви сидите при великім збанку пахучого ґрітого вина і що вам оповідає старий музика.

— Наша околиця, любий пане, не все була така мертва і тиха як нинї. Перше процвитало тут млинарство і з цїлої околиці на яких десять миль довкола привозили до нас збіже молоти. Всї горби навкруги були укриті вітраками. На право і на лїво не видко було нїчого иншого лише крила вітраків, що крутили ся під вітер, і обвючених міхами ослів, що ішли дорогою то в гору то в долину. Радістні було чути накликуваня мельників, тріскане батогів і гомін людских голосів. В недїлю ішли праздиві процесиї до млинів. Мельники платили вино, а мельнички в своїх шовкових хустках і золотих хрестиках виглядали як цариції. Я приносив свою скрипку і всї танцювали „фарандолю“ аж до пізної ночи. Бачите, ті млини були для нашої околицї радостию і богатством.

На жаль прийшло кільком Французам до голови побудувати на Тарахконьскій дорозї паровий млин. Всьо було там хороше і нове. Люди поволи привикли посилати своє збіже туди і бідні вітраки лишили ся без роботи. Якийсь час пробовали они бороти ся з новим млином, але пара була сильнїйша і так один по другім застановляв роботу. Ослів вже не було видко. Хороші мельнички попродали свої золоті хрести. О винї і о фарандоли не було вже бесїди. Дармо віяв вітер, крила вітраків не порушали ся.

А однако серед того знищеня всїх удержати ся один вітрак і крутив весело своїми крилами перед самим носом парового млина. То був вітрак батька Корніля, той млин, в котрім ми тепер сидимо.

* * *

Батько Корніль був старим мельником, що пережив шістьдесять лїт в мучнім пилї і був одушевлений своїм званєм. Побудоване парового млина доводило єго майже до божевільства. Вісїм днів бігав він по селї, збирав людий і кричав на цїле горло, що Провансию хочуть затруїти мукою з парового млина. „Не ідїть туди — кричав він — ті драби мелють парою, винаходом чорта, а я працюю при помочи вітру, що єсть віддихом Господа“. І заєдно видумував всїлякі нові похвали для вітраків, але нїхто не хотїв єго слухати.

Тодї взяла єго злість; старий замкнув ся в своїм млинї і жив сам один як дикий зьвір. Не хотїв навіть держати коло себе внучки Вівети, пятнайцятьлїтної дівчини, що по смерти родичів крім діда не мала нїкого на сьвітї. Бідна мусїла зарабляти на своє житє, працюючи при жнивах або при управі винограду. А однако здавало ся, що дїд щиро любив свою внучку. Часто лучало ся, що він нераз серед найбільшої спеки ішов чотири милї, аби лиш побачити дівчину при роботї. Коли відтак був при нїй, то глядїв на неї годинами і плакав...

В околицї гадали, що старий мельник віддав з дому Вівету лише задля свого скупарства і то приносило єму нечесть, що він позволив внучцї волочити ся від одного господаря до другого та виставляв її на всїлякі знущаня зі сторони наймитів і на прикрости, які стрічають молоду дівчину в службі. Також брали єму за зле, що чоловік як він, що доси все уважав на себе, тепер ходив як циган, босий і обдертий. І справдї ми єго встидали ся, коли він в недїлю прийшов до церкви на службу Божу. І Корніль відчував то дуже добре, бо навіть не сьмів сїдати з нами на одній лавцї. Він все стояв в притворі з жебраками.

В житю батька Корніля було щось загадочного. Вже від довшого часу нїхто з села не возив до него збіжа, а однако крила єго млина крутили ся заєдно так як перше Вечером можна було стрітити на дорозї старого мельника, що гнав наперед себе осла з великим мішком муки.

— Добрий вечер, батьку Корніль — кликали до него селяни — ваш млин все ще меле?

— Так, дїточки — відповідав весело старий — Богу дякувати не хибує нам роботи.

Але коли було єго щось спитати, звідки має він тілько роботи, клав палець на уста і відповідав поважно: „Я працюю на вивіз“. Більше не можна було від него довідати ся.

независимости вели переговори з бувшим мінїстром торговлї Верешем о его вступленє до кабінету есть цїлком фальшива і видумана. — Президент угорского кабінету др. Векерле був вчера у Відни на авдиенциї у Є. В. Цїсаря, а відтак конферував з кількома мінїстрами. Вечером вернув до Будапешту.

Бути може, що борба між церквою а державою у Франциї остаточно як не устане, то прибере лагіднїйші форми. „Osservatore Romano" обговорює заяву французского мінїстра Бріяна і відмічає, що коли донесеня о тій заяві потвердять ся, то одну з найтруднїйших точок буде можна полагодити вдоволяючо. При помочи формули Бріяна буде можна осягнути дві цїли, іменно безперервність культу і независимість его виконуваня від сьвітскої власти. — „Echo de Paris" доносить, що між префектом департаменту Секвани а заступником архиепископа відбула ся конференция в справі усталеня змісту умови о винаєм костелів. Після тої умови власть епископа буде признана правительством і громадами а сьвященики призначені до того епископами будуть мати право відправляти богослуженя. В департаменті Морбіган, в котрім есть 276 парохій, 231 посадників розпочало вже переговори в справі умови о винаєм костелів, 16 зажадало затвердженя умови від міских рад, 32 хоче спинити в сїй справі префекта а 5 відкинуло всякі переговори. В епархії Ґренобль 139 посадників приняло умову, 336 ще не відповіло а 12 відкинуло умову. — Поголоски про непорозуминє між президентом мінїстрів Клемансом а мінїстром віроісповідань Бріяном з причини церковної справи, показали ся неправдивими. Аґенция Гаваса на підставі інформаций з достовірного жерела доносить, що між обома мінїстрами панує в церковній справі повна згода.

Новинки.

Львів, дня 19-го лютого 1907

— Іменованя. П. Мінїстер скарбу іменував в еґатї зарядів салїнарних в Галичинї і на Буковинї, старшого управителя гірничого, Валентия Мазуркевича радником гірничим; мірників: Александра Фолюсевича і Максим. Мішке старшими управителями гірничими, а управителя гірничого Володислава Ґепперта старшим управителем гірничим і гутником.

— Неправдива вість. В однім з попередних чисел нашої часописи подали ми за другими львівскими ґазетами вість, що в Кутах арештовано люстратора лїсів п. Сточкевича. Вість та, як показує ся, була зовсім неправдива, бо п. Сточкевич так тепер пише в „Kur. Lwowsk-ім": „Подана що до мене вість есть неправдива, бо від року позістаю на емеритурі. не мав від того часу нїякої інґеренциї в урядованю управи лїсів державних і не есьм арештований яко вмішаний в якісь крадежі і обманьства Розенбавмів в лїсах державних".

— Розписанє виборів до Ради державної. „Wiener Ztg." оголошує оповіщенє мінїстерства справ внутрішних в справі переведеня загальних виборів до палати послів Ради державної. Вибори ті з виїмкою Галичини і Дальматиї відбудуть ся: головні дня 14 мая, тїснїйші дня 23 мая.

В Галичинї відбудуть ся вибори: 1. В округах виборчих: ч. 43 — 53 т. є. Пільзно, Мелец, Низько, Кольбушева, Ланцут, Нов. Санч, Горлицї, Коросно, Сянік, Судова Вишня, ч. 55 Войнилів, 56 Печенїжин, 63 Золочів, 67 Ярослав, 68 Козова, 69 Теребовля, 70 Скалат — дня 14 мая; евентуальні потрібні другі вибори і евентуальні тїснїйші вибори — дня 21 мая; евентуальні треті вибори і евентуальні тїснїйші вибори — дня 28 мая а евентуальні ще потрібні вибори — дня 4-го червня.

2. В округах ч. 35—44 т. є. Яворжно, Бяла, Вадовицї, Маків, Лиманова, Краків, Бохня, Радлів, дальше 54 Балигород, ч. 57—62 т. є. Мединичі, Мельниця, Обертин, Бучач, Перемишль, Рава руска, відтак ч. 64—66 т. є. охрестність Львова, Сокаль, Бережани — дня 17 мая, евентуально другі вибори і тїснїйші — дня 24 мая; евентуальні треті вибори і тїснїйші — дня 31 мая і евентуальні ще потрібні тїснїйші вибори — дня 7 червня. Всї наведені повисше округи відносять ся до повітів судових.

3. В окрузї ч. 1 — 14 т. є. в містї Львові і Кракові, в Перемишли і Станиславові; ч. 19 міста Бохня, Величка, Подґуже; ч. 27 Дрогобич, Турка, Болехів, Сколе; ч. 32 Бучач, Снятин, Залїщики, Борщів, Товмач головні вибори — дня 16 мая, тїснїйші — дня 24 мая.

4. В округах ч. 15 — 18 т. є. Тернопіль, Тарнів, Коломия, Бяла; ч. 20 — 26 міста Нов. Санч, Ряшів, Ярослав, Мелец, Ясло, Сянік, Самбір; ч. 28—31 Стрий, Бережани, Жовків, Броди; ч. 33 Золочів, 34 Розділ, головні вибори — дня 23-го мая, тїснїйші — дня 31-го мая.

— Дрібні вісти. В Кракові арештувала полїция Давида Крайсберга, торговельника одїнєм з Борислава, котрий наробивши довгів, хотів втїкати до Америки. — Дня 30 січня с. р. зґублено в дорозї з Кракова до Балич диядем з брилянтів в видї малої корони вартости 8000 корон. — Бл. п. Мариян Голиньский, котрий недавно тому відобрав собі житє, записав в своїм завіщаню 20.000 корон на заведенє Брата Альберта у Львові. — Помоерший сими днями у Відни бувший посол др. Рапопорт записав для бідних Жидів в Галичинї 400.000 корон і установив для сеї фондациї кураторию, в склад котрої входять син помершого жертводавця і члени дальшої родини Рапопортів.— П. Ол. Косовска, замешкала при ул. Зеленій ч. 15 згубила оногди вечером золоту бразлєтку, вартости 40 кор. — Моторовий електричного трамваю знайшов вчера на ул. Льва Сапіга міх муки і зложив его на полїциї.

— Огнї. Вчера вечером о 8-ій год. вибух огонь в домі при ул. Личаківскій ч. 117 власність інжиніра Оґродзїньского. Огонь вибух на подї, належачім до помешканя майора ґр. Наренцї. Заалярмована сторожа пожарна угасила огонь, але при гашеню затекли стелї помешканя ґр. Наренцї, а вода ушкодила умебльованє. Шкода, яку потерпів п. Оґродзїньский, виносить 2000 корон. — В пятницю перед полуднем вибух огонь в палатї ґр. Казимира Баденї'го в Буську. Займило ся на подї від комина. Огонь однак борзо пригашено і значнїйшої шкоди не було; згоріла лиш часть даху.

— Жертвою незвичайного обманьства стали ся львівский купець п. Альберт Шкоࣨврон і управитель філїї его торговлї в Червівцях п. Леонард Жичиньский. Річ була така: П. Жичиньский одержав перед кількома днями слїдуючу телеграму із Станиславова: „В суботу буду в Станиславові готель Штрік, Альберт Шкоࣨврон". За кілька годин одержав п. Жичиньский другу телеграму нїби також від п. Шковрона з просьбою, щоби той прислав ему телеграфічно 100 корон, бо п. Шковрон

О тім, аби дістати ся до его млина, не було що думати. Навіть мала Вівєтта не сьміла там заглянути...

Коли переходило ся попри млин, видко було, що двері були заперті. Великі крила заєдно крутили ся, старий осел пас ся на мураві, а старий кіт, що вигрівав ся до сонця на вікнї, глядів злістно на долину.

То всьо виглядало досить загадочно і давало привід до всїляких поголосок. Кождий старав ся пояснити тайну батька Корніля на свій спосіб, але загальний здогад був той, що в его млинї є більше мішків з золотом як зі збіжем.

* * *

Але вкінци всьо виявило ся. Слухайте, як то стало ся. Коли я раз грав молодим до танцю, замітив, що мій старший син залюбив ся в Вівєттї. Правду кажучи, то не гнївало мене, бо імя батька Корніля було у нас поважане, а відтак... оно тїшилоб мене, коли би та мала Вівєтта могла господарити в моїм домі. Але що залюблена пара мала дуже часто нагоду сходити ся разом, постановив я сейчас справу полагодити і вибрав ся в дорогу до млина, аби поговорити з дїдом дївчини. Старий чарівник! Коли-б ви були бачили, як він мене приймив. Я не міг его наклонити, аби менї отворив. Крізь дїрку від ключа мусїв я ему пояснити, чого прийшов.

Старий не дав менї навіть докінчити і крикнув лиш до мене розлючений, що коли менї спішно женити сина, то можу собі найти дївчину в паровім млинї... Можете собі уявити, як мене заболїли ті слова, але я мав на стільки сили, що заволодів над собою, лишив старого дурака в млинї і вернув, аби дїтям оповісти о моїм неповодженю... Бідні дїти не хотїли спершу вірити і попросили у мене позволеня пійти разом до млина і поговорити з дїдом. Я не мав серця відмовити їм того і залюблена пара пійшла.

Коли там прийшли, не було як раз батька Корніля. Двері були заперті, але старець лишив на дворі драбину і дїтям прийшла гадка влїзти до середини через вікно, аби побачити, що властиво дїє ся в осларленім млинї.

Дивна річ! Цїлий млин був пустий. Нї одного міха, нї зерна збіжа, на стїнах нї слїду мучного пилу. Не чути було навіть того милого запаху сьвіжо меленого збіжа, який в кождім млинї вдаряє...

І всьо проче робило вражінє нужди і опущеня; на ліжку лежало кілька лахів, на східцях кусник хлїба, а вкінци в однім кутї комнати три чи чотири подерті міхи, з котрих висипував ся ґіпс.

То була тайна батька Корніля! Той ґіпс мусїв его осел виносити кождого вечера на дорогу, аби люди гадали, що він все ще має роботу... Бідний млин! Бідний Корніль! Вже давно паровий млин відобрав ему послїдну роботу. Крила вправдї все ще крутили ся, але млин не молов...

Дїти з сльозами в очах прибігли до мене і оповіли, що бачили... Не тратячи часу, поспішив я до сусїдів, розповів їм коротко цїлу річ і ми постановили всьо збіже, яке у кого було, відвезти до батька Корніля. Як сказали, так і зробили! Цїле село вибрало ся в дорогу і ми прибули цїлою купою з ослами обюченими сим разом правдивим збіжем.

Двері млина були отверті. Перед дверми, закривши лице руками, сидів на місї ґіпсу батько Корніль і плакав. Коли вернув, замітив, що хтось був в млинї і відкрив его тайну.

— Ох, я нещастний — нарікав — тепер не полишає ся менї нїчого як лиш умерти. Млин збезчещений.

І він так плакав, що мусїв кождого зворушити; називав млин ріжними іменами і говорив до него як до живого єства.

В тій хвили надійшли осли і ми всї крикнули як за давних добрих часів:

— Гей, млин! Гей, батьку Корніль!

І міхи посипали ся на землю перед дверми.

Батько Корніль отворив широко очи. Набрав в руки збіжа, плакав і сьміяв ся.

— Ах, то збіже! Боже, правдиве збіже! Позвольте менї, нехай надивлю ся.

Відтак обернув ся до нас:

— О, я знав дуже добре, що ви вернете до мене. Всї ті з того парового млина то правдиві злодїї!

Ми хотїли его повести торжественно до села.

— Нї, нї, дїти, насамперед мушу мому млинови дати їсти... Подумайте, як давно він не мав нїчого.

Нам всїм стояли сльози в очах, коли ми побачили, як старий заходив ся коло млина.

Від того дня не міг старий мельник жалувати ся на брак роботи, бо цїле село памятало на него. Вкінци помер батько Корніль і від того часу перестали крутити ся крила его млина на все... По его смерти нїхто вже не брав ся за дальше веденє млина. Що хочете, пане, всьо має свій конець і здаеть ся, що час вітраків минув так само як час парляментів і взористої одежи.

знайшов ся хвилево в клопоті в наслідок того, що згубив полярес з грішми. П. Жичиньский не надумуючись довго, вислав жадані гроші під поданою адресою до Станиславова, однак попросив від'їзджаючого як-раз до Львова п. Зґурского, щоби той вступив до Шковрона і запитав ся, чи дійстно був в Станиславові і потребував 100 корон.

Як-же здивував ся п. Зґурский—а ще більше п. Шковрон, котрий не знав о нічім і гроший від п. Жичиньского не жадав — коли п. Шковрон заявив єму, що дістав телеграму від п. Жичиньского з Коломиї, в котрій Жичиньский зажадав 200 корон з причини хвилевого браку гроший. Гроші ті післав п. Шковрон телеграфічно до Коломиї. Аж тепер показало ся хитро обдумане обманьство. Мантій взяв в Станиславові 100 корон від п. Жичиньского, а в Коломиї 200 корон від п. Шковрона. Оба пошкодовані поробили енерґічні кроки в цїли викритя і зловленя хитрого мантія, але доси без успіху.

— **Заметелї і студінь.** Від кількох днів потеплїло і морози попустили, але зато студені вітри і заметелї докучають людем дуже, утрудняючи довіз топлива і артикулів поживи. В наслідок заметелий здержано знов рух на деяких зелїзницях. Так доносять нині із Станиславова, що на шляху Стрий-Острів-Березовиця здержано з нинїшним днем (19 с. м.) загальний рух аж до відкликаня. Так само здержано рух на шляхах Стрий Лавочне, Долина Вигода і Переворск-Динів. — Із Сколюго доносять: Вчерашні поїзди особові зі Стрия і до Стрия застрягли в снїгу. Подорожні з одної сторони мусїли серед метелицї бристи в снїгу до Гребенова, з другої же сторони до Синевідска. Подібно застрягли поїзди особові зі Львова і до Львова коло Куликова і Камінки в снїгу. Поїзд, що їхав до Рави рускої, дало ся борзо видобути із снїгу, але той, що їхав до Львова, мусїв стояти в снїгу звиш 2 години. Метеорольоґи віщують, що дотеперішний стан воздуха, студінь і снїги потягнуть ся ще аж до марта, але вже з початком марта потеплїє значно і будемо мати ранну весну. Побачимо! Коби лиш не було на відворот, як то звичайно буває з метеорольоґічними віщованями.

— **Хотів дати ся стратити.** Гамбурґскі власти шукають вже від довшого часу за якимсь наймитом Максом Гольцом, котрий з трома спільниками допустив ся в місцевости Татенберґ убийства в цїли рабунку. Минувшої середи вечером дістала гамбурґска поліция повідомлене з Фленсбурґа в шлєсвіґскім князівстві, що пошукуваний убийник Макс Гольц ставив ся там сам в кримінальнім поліциї. Отже з Гамбурґа вислано двох вахмайстрів поліцийних, котрі мали приставити убийника до Гамбурґа. В четвер в полудне приїхали они до Фленсбурґа і зараз казали завести ся до арештанта. Зараз на перший погляд пізнали они, що той арештант не Гольц і сказали єму то просто в очи. Арештант однак стояв уперто при своїм і казав, що він таки пошукуваний Макс Гольц; він жалує тепер того, що зробив і хоче, щоби єго стратили.

Арештований мав на лици бородавку і близну, а коли єму сказали, що Гольц того не мав, то він відповів, що бородавку мав завсїгди, а близна лишила ся єму від якогось скалїченя вже по убийстві в Татенберзї. Впрочім не хотів нічого говорити і казав, що всю правду скаже аж судиї слїдчому. Вахмайстри забрали єго тодї з собою і повезли до Гамбурґа. Вже доїзджали до міста Шлєсвіґа, коли арештований сказав, що готов їм розповісти всю правду, бо они добре з ним обходять ся. Аж тепер признав ся, що він не Макс Гольц, лиш крамар Гуґо Девель з Любеки; він хотів скористати з того, що дуже подібний до убийника Гольца, і постановив був дати ся стратити замість того убийника. Він оженив ся дуже нещасливо, жінка єго покинула і єму не хоче ся вже жити на сьвітї. Як би єму замість Гольца голову відрубали, то все би скінчило ся.

— **Батько, що не може поховати свого сина.** З Константинополя доносять: Перед кількома днями приїхали тут в справах торговельних два Гінди, батько і син та закватирували ся в малім готели в Стамбулї. Син занедужав і помер далеко від своєї вітчини. Батько хотів свому синови бодай по смерти віддати честь після звичаю в своїм ріднім краю і лагодив ся вже палити тїло сина, коли сусїди наробили крику і завізвали на поміч поліцию против грозячої небезпечности огню. Але обурений батько не так борзо відступив від свого наміру; коли вже лишив ся сам один в комнатї облив тїло сина нафтою в тій цїли, щоби єї підпалити. Але й знов сусїди та поліция не позволили батькови постарати ся о спасенє душі свого сина. Коли Гінду не може тлїнні останки своїх найблизших спалити на огни, то може їх похоронити на спосіб моряцкий, значить ся, спустити тїло на дно моря. Але й сего способу похорона не хотїла константинопольска поліция призволити старому Гіндови, котрий тепер сидить коло тїла свого сина, що почало вже розкладати ся, і каже, що не може похоронити сина, бо закопати єго в землю ніяк не позволить.

— **Донька мініcтра — жидівскою наймичкою.** Даньский міністер рільництва, Ганзен, єсть мабуть аж занадто практичним чоловіком, а єго донька, панна Інґеборґ Ганзен, дуже енерґічна молода дама, коли длятого, щоби вивчити ся по нїмецки, стала аж жидівскою наймичкою в Берлинї. Невже-ж Жиди лїпше говорять по нїмецки, як Нїмцї з роду? Панна Інґеборґ не длятого пішла на службу до жидівскої родини, а просто лиш длятого, що не мала де подїти ся, а батько-міністер загрозив, що забере єї назад до дому, скоро не знайде собі служби. Міністер Ганзен має на острові Зеланд свій ґрунт і належав до даньского парляменту ще перед шести роками, коли до керми в краю прийшла лїберальна партия. Тодї іменував єго король міністром рільництва, котре в послїдних часах значно розвинуло ся. Енерґічний міністер підготовив всї свої дїти до практичного званя. Один син єсть інжинїром, другий столярем, а третий ще в школах. Панна Інґеборґ Ганзен вивчила ся домашного господарства, а торік висказала бажане, що хотїла би добре вивчити ся нїмецкої мови. Міністер не хотів віддати доньки до якогось пенсионату, бо каже, що не любить „ляльок", котрі лиш строять ся, але позволив їй, 22-лїтній паннї поїхати до Берлина, з тим, що она там вишукає собі якесь практичне становище. Она приїхала ще в падолистї до Берлина і замешкала тут в родинї давного приятеля свого батька, столяря, котрий має невеличку фабрику столярску. Мимо всяких заходів не могла панна Інґеборґ знайти собі відповідного місця яко товаришка якоїсь панї або заступниця господинї дому, а батько загрозив вже, що єї покличе назад до Копенгаґи. Аж ось знайшло ся в однім жидівскім домі і то в домі т. зв. гасидів або староврів місце наймички. Панна Інґеборґ стала отже простою наймичкою і вислужила там два місяцї, поки не знайшлось для неї лїпше становище, котре має тепер обняти.

Телеґрами.

Відень 19 лютого. Є. В. Цїсар зарядив 12-дневну жалобу двірску почавши від 20 с.м. з причини смерти кн. Климентини Саско-Кобурґскої.

Відень 19 лютого. Похорон княг. Климентини Кобурґскої відбуде ся дня 22 с. м. о 4 год. по полудни при участи Цїсаря.

Петербург 19 лютого. Цар зарядив 6-дневну жалобу двірску з причини смерти кн. Климентини Саско-Кобурґскої.

Петербург 19 лютого. Сенат відкинув протест начальника міста Петербурга против вписаня сьвященика Григория Петрова на лїсту виборцїв. Також відкинув сенат жалобу проф. Ковальского против ухвали комісиї, котра вичеркнула єго з лїсти виборцїв.

Москва 19 лютого. В недїлю відбули ся тут численні арештованя на основі адрес, які знайдено при ревізиї в школї технїчній. Ревізию зроблено з тої причини, що якийсь Сьвєтлов, котрий поправдї називає ся Ґавроньский, заповів відчит, що мав бути лиш претекстом до зборів революцийних социялїстів. Сьвєтлова пошукує поліция.

Міньск 19 лютого. Вчера кинено бомбу на дім банковий Цукерманна. Виновник замаху згинув, двох урядників єсть ранених. Материяльна шкода значна.

Кельце 19 лютого. На гостинци близько Пілїци узброєні люди ограбили 30 подорожних і забрали їм 215 рублїв грішми і 50 рублїв векслями. Двох подорожних зранено. Часть розбишаків на другий день зловлено.

Риґа 19 лютого. (П. А.) Вчера закінчила ся перед судом воєнним розправа з причини повстаня в Туккум; 17 обжалованих засуджено на смерть, 1 на 8 лїт вязниці, 45 на роботи примусові, а увільнено.

НАДІСЛАНЕ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладцїв.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недоп'яда. (Телефона ч. 527).